

ninger, at der ikke skete væsentlige Forandringer i Samfundets økonomiske Forhold i det hele taget. Ret beset turde det vel ogsaa være tvivlsomt, om Forholdene om et Aars Tid skulde byde Tjenestemændene bedre Vilkaar end Øjeblikkets for Forhandlinger og derefter trufne Bestemmelser om en Revisions Art og Omfang, men det vil jo kun Tiden kunne belære dem og os om.

Jeg beklager, at der ikke kom noget som helst Udbytte ud af de mellem Tjenestemændenes Organisationer og den højtærede Finansminister førte Forhandlinger. Jeg haaber, at saadanne Forhandlinger maa kunne genoptages, naar denne Behandling her i Tinget er til Ende og Lovforslaget er blevet henvist til et Udvalg. Jeg erkendte i 1925, at der paa Grund af Tjenestemændenes Tilslutning laa en vis Styrke i det af den daværende Finansminister fremsatte Lovforslag, og jeg beklager, at det foreliggende Lovforslag savner denne Styrke indtil nu, men jeg føler mig overbevist om, at Tjenestemændenes Organisationer og deres Ledere, hvis de fastholder deres Modstand eller Passivitet, i Virkeligheden ikke vil tjene deres egne Interesser; thi de maa være klare over, at en Nedskæring for dem, som en Nedskæring paa alle vigtige Omraader, hvor Stat og Kommune er Parthaver, er nødvendig — jeg kan godt sige: bydende nødvendig. Saadan er Stillingen, dens Alvor understreges, som ogsaa det ærede Medlem Hagbart Berg gjorde opmærksom paa, paa afgørende Maade af Meddelelserne ude fra Ligningsmyndighederne. Disse gaar, saa vidt mig bekendt, ud paa en stærk Nedgang i den skattepligtige Indtægt med deraf følgende Fald i betydeligt Omfang af de Midler, som Staten faar til sin Raadighed, bl. a. til Udbetaling af Lønninger til Tjenestemændene. En saadan Erkendelse er ligeledes, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg anførte, til Stede hos det socialdemokratiske Parti, eftersom dette Parti her i Tinget har forelagt et Lovforslag, der ganske vist efter vor Formening er uantageligt, men som gaar ud paa at indføre en kommunal Formuebeskatning for i nogen Maade at modvirke Følgerne af Nedgangen i Indtægter. En almindelig Nedgang i Borgernes Indtægt maa følges af en Nedgang i Indtægt ogsaa for Tjeneste-

mændenes Vedkommende, for at Befolkningen i alt Fald ikke skal blive yderligere tynget gennem en Forøgelse af de nuværende store offentlige Byrder. Jeg har ogsaa opfattet Stillingen hos Tjenestemændene i al Almindelighed saaledes, som det bl. a. har faaet Udtryk i Medlemsbladet af 21. Januar for Jernbaneforeningen, hvori der siges, at man vil vise Forhandlingsvillighed med Hensyn til Sparebestræbelserne, at man indser, at Tjenestemændene maa bære deres Del af Byrden, at man ej heller ønsker at fritages for at dele Vilkaar med den øvrige Befolkning, altsaa ikke ønsker nogen Særstilling i saa Henseende.

Paa disse og lignende Udtalelser grunder jeg da Haabet om, at der gennem Forhandling mellem Regeringen og Rigsdagens Partier og mellem disse og Tjenestemændenes Organisationer skal kunne naas et Resultat, der kan være tjenligt for Staten og ikke for byrdefuldt for Tjenestemændene. Vi er fra konservativ Side rede til at yde vor Medvirken hertil. Vi har altid en Menneskealder og længere Tid igennem, og senest i 1925, stillet os velvilligt overfor Tjenestemændene, men vi har tillige taget Hensyn til Samfundet som Helhed, og det vil ogsaa være vort Formaal nu og i Fremtiden.

Med Hensyn til Lovforslagets Enkeltheder vil jeg anse det for forhastet at fremsætte Udtalelser, som let kunde komme til at indvirke paa uheldig Maade paa kommende Forhandlinger. I saa Henseende ønsker vi at staa frit. Men jeg skal dog ikke skjule, at det af Regeringen fremsatte Forslag om Indførelse af et Forsørgertillæg i Stedet for Konjunktur- og Dyrtidstillæg ikke vil kunne finde Tilslutning hos os, saaledes som det foreligger fra Regeringens Side. Det er nemlig ens for Tjenestemænd af alle Lønklasser og bidrager derfor til yderligere at udviske Forskellen mellem Lønsatser og Lønklasser. Det har ogsaa, efter hvad der hidtil foreligger, vakt almindelig, saa godt som enstemmig, Modstand hos alle Tjenestemænd. Men det er dertil efter vor Formening upraktisk, det bliver vanskeligt og tillige dyrt at administrere, og ved dets Antagelse kommer man bort fra den med Tjenestemændenes Billigelse indførte glidende Skala. Det kunde muligen endda blive dyrere for Staten end den nu-